

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

Žalobce

Protective&Pure s.r.o., IČ 03603091
Janského 546/11, Povel, 779 00 Olomouc
zastoupený **JUDr. Jiřím Machem**,
advokátem se sídlem Legionářská 1319/10, Olomouc

proti
žalovanému

Ministerstvo životního prostředí ČR,
se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2018, č. j. MŽP/2018/570/180,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

I.
Základ sporu

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2018, čj.: MŽP/2018/570/180, případně snížení či upuštění od pokuty uložené ve výše uvedeném rozhodnutí. Tímto rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí orgánu I. stupně (České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Olomouc) ze dne 8. 1. 2016 čj.: ČIŽP/48/CHL/SR01/1501045.008/16/OIP, kterým byla žalobci uložena pokuta podle zákona č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „chemický zákon“), a to tak, že uloženou pokutu ve výši 200 000,- Kč adekvátně snížil na pokutu ve výši 150 000,- Kč.
2. Žalobce byl tímto rozhodnutím shledán vinným ze spáchání správních deliktů:
 - A) dle ust. § 34 odst. 3 písm. a) chemického zákona tím, že jako výrobce uvedl na trh v ČR detergent s názvem PROTECTIVE PURE – SILNÝ PROTÍMLŽÍCÍ EFEKT (objem 10 ml) obsahující povrchově aktivní látku BC 403 (Siloxane polyalkyleneoxide copolymer) v období od 13. 2. 2015 do 31. 5. 2015 v celkovém množství 5.185 ks, aniž by splnil kritéria biologické rozložitelnosti stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2004 Sb. ze dne 31. března 2004 o detergentech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení o detergentech“), čímž porušil ust. čl. 3 nařízení o detergentech, dle kterého musí být detergenty a povrchově aktivní látky pro detergenty uvedené v článku 1 při uvedení na trh v souladu s podmínkami, vlastnostmi a limity stanovenými v tomto nařízení a jeho přílohách.
 - B) dle ust. § 34 odst. 13 písm. c) chemického zákona tím, že jako výrobce neposkytl informace Ministerstvu zdravotnictví pro detergent s názvem PROTECTIVE PURE – SILNÝ PROTÍMLŽÍCÍ EFEKT ve stanoveném termínu do 45 dnů ode dne uvedení výrobku na trh. Účastník řízení poskytl informace Ministerstvu zdravotnictví pro výše uvedený detergent dne 20. 4. 2015, přičemž poprvé uvedl tento detergent na trh v ČR dne 13. 2. 2015 s tím, že v tomto období uvedl na trh ČR celkem 1.047 ks tohoto detergentu.

II.
Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce se touto žalobou domáhá jednak zrušení tohoto rozhodnutí z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti v části odůvodnění výše sankce, jednak moderace případně úplného upuštění od shora uvedené pokuty, jelikož považuje uloženou pokutu za zjevně nepřiměřenou a za řádně neodůvodněnou.
4. Žalobce předně namítá, že inspekce bez jakéhokoli relevantního odrazu ve spise závěrem odůvodnění výše pokuty uvádí, že „výši pokuty posuzovala ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu, a dále že od uložení pokuty nelze upustit, když účastník řízení ve smyslu ust. § 35 odst. 1 chemického zákona nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno po něm požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil“.
5. Dále žalobce uvádí, že žalovaný sice snížení pokuty odůvodnil tím, že „přihlédl ke skutečnosti, že odvolatel v průběhu řízení napravil veškerá administrativní pochybení“, avšak zcela nelogicky odůvodňuje výši takto uložené pokuty tím, že přítěží je

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

„prokazatelná neznalost legislativy na úseku chemických látek. Odvolatel měl dostatek času a možnost se s legislativou seznámit ... správní řízení bylo vyvoláno zákonným pochybením...“ Z uvedeného je zcela zřejmé, že žalovaný jako přitěžující okolnost považuje a přičítá to, co je zákonným znakem správního deliktu jako takového.

6. Dále žalobce namítá, že se žalovaný v rozhodnutí o jeho odvolání nikterak nevypořádal s výhradami žalobce co do výše uložené sankce a veškeré tyto odvolací námítky vypořádal prostým konstatováním, že se s nimi neztotožňuje. Rozhodnutí shledává nepřezkoumatelnými pro vnitřní rozpornost a absenci řádného odůvodnění.
7. Konkrétně pokud jde o závěry o závažnosti deliktu, co do škodlivých následků, nebylo ani postaveno na jisto či jakkoliv objektivizováno, že životnímu prostředí vůbec jakákoliv porucha uvedením detergentu na trh kdy hrozila. Je tak zcela nepřiměřený závěr o tom, že by šlo o škodlivost vysokou, když žalovaný snížení pokuty odůvodňuje tím, že vlastně šlo jen o administrativní pochybení, jež v průběhu kontroly žalobce napravil.
8. Dále pokud jde o výši sankce, jde z pohledu žalobce o ryze formální odůvodnění bez jakékoliv individualizace, s tím, že polehčující okolnosti toliko byly konstatovány bez ohledu na to, aby v reálu u pokuty deklarované tolik jako preventivní a v případě „prvopachatele“ bez jakýchkoliv faktických následků, mohla být uložena v této zcela zjevně nepřiměřené výši. Součástí podkladů nejsou žádná analogická rozhodnutí.
9. Dále dle žalobce není nikterak zřejmé, na základě jakých skutečností, co se týká majetkových poměrů žalobcových, byla sankce ukládána, a co míní žalovaný tvrzením (str. 21), že inspekce měla k dispozici dostatek podkladových materiálů, aby posoudila poměry žalobcovy a dobytost uložené pokuty, když inspekce sama ve svém rozhodnutí o takových podkladech mlčí, a výpočty žalovaného (že žalobce byl schopen počátkem roku 2015 uhradit částku 20 tisíc za objednávku) je v tomto směru irelevantní.
10. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Dále uvedl, že není pravdou, že by se odvolacími námítkami vypořádal „prostým konstatováním, že se s nimi neztotožňuje“, neboť vždy je uvedeno, co jej k tomuto názoru vedlo. Je tedy prokazatelné, že námítky jsou řádně vypořádány.
11. Majetkové poměry jsou k dohledání a vyplývají ze spisového materiálu orgánu I. stupně:
 - Z výpisu z obchodního rejstříku, datovaného 9. 1. 2015 vyplývá základní kapitál společnosti ve výši 1 000,- Kč.
 - Dne 16. 1. 2015 byla žalobci vystavena zálohová faktura ve výši 24 563,- Kč, tedy se jedná o částku vyšší než uváděných 20 000,- Kč.
 - Ze spisového materiálu lze poté vyčíst kolik kusů detergentu žalobce prodal a v jaké cenové relaci. Prostým vynásobením nejnižší prodejní částky a množství prodaného došel žalovaný k minimálnímu příjmu žalobce. Je tedy zřejmé, že za období 13. 2. 2015 – 31. 5. 2015, kdy odvolatel uvedl do oběhu 5 185 ks svého výrobku obdržel minimální příjem v částce 1 379 210,- Kč, tedy je zřejmé, že poměry žalobce i dobytost uložené pokuty byly prokázány.
12. Žalobce neuvedl, v jakém směru je výše uložené sankce nepřezkoumatelná a v čem spatřuje vnitřní rozpornost a nedostatečnost řádného odůvodnění. Žalovaný žádnou rozpornost nespatřuje a odůvodnění považuje za dostatečné a řádné.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

13. Absorpční zásada je uplatňována pro dva správní delikty, kdy jejich závažnost je posuzována samostatně. V případě správního deliktu „uvedení na trh“ je závažnost střední, v případě deliktu „oznamovací povinnost“ je závažnost nízká. Žalovaný ve svém odůvodnění pouze uvedl, že základním pochybením žalobce byla neznalost zákona, ovšem ta sama o sobě není přestupkem, ale právě neznalostí legislativy dané přestupky byly žalobcem spáchány. Není tedy pravdou, jak žalobce tvrdí, že se jednalo „vlastně jen o administrativní pochybení“. Dále žalovaný sděluje, že absorpční zásada je uplatňována pro stanovení výše pokuty za všechny přestupky, nikoliv pro posuzování charakteru všech přestupků.
14. Jak tedy vyplývá z předchozího odstavce, v celkovém kontextu se tedy nejednalo o výhradně přestupky na bázi administrativního pochybení. Tímto byl jen a pouze přestupek týkající se nesplnění ohlašovací povinnosti. Tento přestupek byl také proto klasifikován se závažností nízkou, a na tomto základě pak žalovaný adekvátně výši pokuty snížil. Oproti druhému přestupku (uvedení na trh detergentu), který byl klasifikován se závažností vysokou.
15. Jako přítěžující kritérium žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že přítěžující je prokazatelná neznalost legislativy na úseku chemických látek. Tento argument je prokazatelným argumentem, proč žalovaný ve svém rozhodnutí nestanovil pokutu nižší. K části, kdy se žalobce odvolává na skutečnost, že součástí podkladů pro rozhodnutí ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nejsou žádná analogická rozhodnutí, žalovaný sděluje, že orgán I. stupně vycházel ze své správní praxe.
16. Ke všem výše uvedeným skutečnostem tak žalovaný uvádí, že výše pokuty v daném v případě přiměřená a řádně odůvodněná. V průběhu řízení měl žalobce možnost účinně hájit svá práva ve smyslu ustanovení § 4 odst. 4 správního řádu.

III.

Posouzení žaloby

17. § 35 odst. 1 chemického zákona, *osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.*
18. Dle odst. 2 tohoto ustanovení, *při rozhodování o uložení pokuty a určení její výměry osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.*
19. Podle ust. § 78 odst. 2 s. ř. s. *„Rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.“*
20. Soud k první výtce žalobce, že inspekce bez jakéhokoli relevantního odrazu ve spise závěrem odůvodnění výše pokuty uvádí, že žalobce nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil, a proto nelze od pokuty upustit, uvádí, že tato námitka je nedůvodná. V rozhodnutí inspekce je totiž uvedené, že dne 21. 1.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

2015 provedla u žalobce kontrolu zaměřenou na dodržování chemického zákona. Žalobce tedy věděl, že se na něj tento zákon vztahuje, přesto uvedl na trh dne 13. 2. 2015 detergent, aniž by si byl jistý, že tento výrobek splňuje kritéria biologické rozložitelnosti. Soud má za to, že žalobce měl dostatek času zjistit, zda výrobek tato kritéria splňuje, resp. pokud neměl tuto skutečnost postavenou na jisto, neměl výrobek do té doby na trh uvádět a spáchání správního deliktu tak mohl předejít. Lze proto zcela s jistotou konstatovat, že nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno po něm požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

21. Soud nicméně jen pro upřesnění uvádí, že pokud by bylo prokázáno, že žalobce učinil vše, co po něm bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, byl by to důvod nikoliv pro upuštění od uložení pokuty ale pro zproštění odpovědnosti za tento správní delikt, viz znění ust. § 35 odst. 1 chemického zákona.
22. Žalobce dále rozhodnutí žalovaného vytýká, že žalovaný ačkoliv pokutu snížil s ohledem na nápravu administrativních pochybení, následně však zcela nelogicky jako přítěžující okolnost považuje a přičítá to, co je zákonným znakem správního deliktu jako takového, tj. neznalost legislativy na úseku chemických látek. Soud považuje i tuto námitku za nedůvodnou. Při ukládání sankce za správní delikt dle chemického zákona je správní orgán dle ust. § 35 odst. 2 tohoto zákona povinen přihlídnout též k okolnostem, za nichž byl spáchán. Žalovaný tedy nepochybil, pokud přihlédl i k tomu, že oba správní delikty byly spáchány v souvislosti s neznalostí právních předpisů. Samotná neznalost právních předpisů však není zákonným znakem správního deliktu. Oba správní delikty mohly být spáchány se znalostí právních předpisů avšak pouhým opomenutím nebo jiným administrativním pochybením (záměna vzorků při testování, zaslání informací jinému ministerstvu atd.). V odůvodnění je explicitně uvedené, že přítěžující okolností je prokazatelná neznalost legislativy na úseku chemických látek a to za situace, kdy žalobce měl dostatek času a možnost se s legislativou seznámit, přesto tak neučinil a škodlivý výrobek na trh uvedl. Pokud žalovaný považuje tuto skutečnost za přítěžující, jeho úvaha tak nikterak nevybočuje ze zákonných hranic správního uvážení a soud ji rovněž neshledává vnitřně rozporou.
23. Důvodem snížení pokuty bylo, že odvolací orgán přihlédl ke skutečnosti, že odvolatel v průběhu řízení napravil veškerá administrativní pochybení (pořízení informace ohledně složení výrobku, podání informací Ministerstvu zdravotnictví datované 20. 4. 2015; Protokol o zkoušce č. T 186/2015 vyhotovený dne 24. 7. 2015). Toto konstatování rozhodně neříká, že „vlastně šlo jen o administrativní pochybení“. Žalovaný ve svém rozhodnutí zcela explicitně v odstavci třetím na str. 19 říká, že „už jen ta skutečnost, že odvolatel veřejnosti prodával výrobek, který nesplňuje nároky na biologickou rozložitelnost, umožnila ohrožení životního prostředí“ a to s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2007, č.j. 6 As 2/2007-95.
24. Co se týče námítky, týkající se vypořádání s jeho odvolací námitkou ohledy výše uložené sankce pouhým konstatováním, že se s ní neztotožňuje, soud ji shledává rovněž nedůvodnou. Žalovaný se s touto námitkou vypořádal v částech ad 3) a ad 10) svého odůvodnění. Soud jen připomíná, že z hlediska soudního přezkumu je podstatné, že úvahy o stanovení výše ukládané sankce jsou správním uvážením, a tudíž přezkumu soudem nepodléhají, resp. podléhají jen do té míry, do jaké překročí zákonné meze toho uvážení. Je proto zcela v pravomoci správního orgánu, aby si určil, jaké skutečnosti bude z hlediska jednotlivých kritérií považovat za relevantní, resp. jakou váhu těmto skutečnostem bude

příkládat. S přihlédnutím k tomu má městský soud za to, že námitky žalobce rozporující závěry správního orgánu I. stupně o škodlivosti jím spáchaných deliktů nemohou obstát. Žalovaný ve svém rozhodnutí odkázal na závěry rozhodnutí prvního stupně ohledně hledisek, podle kterých byla posouzena závažnost jednotlivých deliktů (délka trvání, počet kusů uvedených na trh, škodlivost následků), se kterými se ztotožnil. Tyto závěry následně doplnil o odůvodnění škodlivosti následků uvedení tohoto výrobku na trh s tím, že samotné uvedení na trh může způsobit porušení životního prostředí s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2007, č.j. 6 As 2/2007-95, ze kterého vyplývá, že správní orgán není povinen prokazovat faktickou škodu a jako škodlivé je považováno samotné ohrožení životního prostředí. Soud považuje takové odůvodnění za zcela dostačující.

25. Z pohledu soudu byla uložena sankce zcela adekvátní. Uložená na spodní hranici sankce, kterou lze uložit, s tím, že na základě polehčujících okolností byla žalovaným snížena. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že pokuta v řádu desetitisíců by i s ohledem na výši příjmu za prodané výrobky neplnila svou preventivní funkci, resp. žalobce ani žádného jiného pachatele by od takového jednání do budoucna neodradila. Její výše rovněž odpovídá závažnosti skutku – ohrožení životního prostředí.
26. Co se týče poslední námitky týkající se neuvedení analogických rozhodnutí, soud předně uvádí, že tato námitka nebyla v odvolacím řízení uvedena, proto se s ní žalovaný nemusel nikterak zabývat a žalobní námitka je tak nedůvodná. Soud nicméně doplňuje, že pokud správní orgán tvrdí, že při ukládání sankce dbal toho, aby při rozhodování skutkově podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, je zřejmé, že vycházel ze své úřední činnosti. Soud má za to, že součástí spisu nemusí být jiná rozhodnutí, která by tuto skutečnost potvrzovala. Žalobce by musel tuto svou námitku konkretizovat resp. doložit, že existuje jiné skutkově stejné nebo podobné rozhodnutí s diametrálně odlišnou sankcí. Žalobce však takové konkrétní tvrzení neuvedl ani v odvolání, ani jej neuvádí v žalobě.
27. Soud rovněž neshledal důvodnou poslední žalobcovu námitku, ve které žalovanému vytýká, že z rozhodnutí není nikterak zřejmé, na základě jakých skutečností, co se týká majetkových poměrů žalobcových, byla sankce uložena, a co žalovaný míní tvrzením, že inspekce měla k dispozici dostatek podkladových materiálů, aby posoudila žalobcovi poměry.
28. Žalovaný totiž v bodě ad 12) opakuje, ke kterým skutečnostem inspekce přihlédla (výnos z prodeje výrobků). Žalobce v průběhu řízení inspekci nesdělil žádné jiné informace ohledně svých poměrů, ke kterým by byla povinna přihlédnout, a to přesto, že věděl, že mu hrozí pokuta až do výše milion korun. Ve svém odvolání ze dne 22. 7. 2015 pouze namítl, že je „*nově založenou obchodní společností se základním kapitálem 1.000,- Kč, jak vyplývá z obchodního rejstříku. Že se svým podnikáním je na úplném začátku, kdy m.j. teprve od tohoto měsíce dosáhl obratu stanoveného pro povinnou registraci k DPH a kdy jeho obchodní výsledky jsou pochopitelně „v červených číslech“. Hrozící pokuta, u níž je stanovena horní astronomická hranice 1.000.000,- Kč, ať již by byla ukládána v řádu desítek tisíc korun, by byla pro klienta naprosto likvidační*“. Žalobce však tato „červená čísla“ nikterak nedoložil např. doklady prokazující vynaložené náklady. Inspekce proto zcela správně vycházela pouze z jí známých skutečností ohledně prokázaného příjmu v částce 1.379.210,- Kč a zcela po právu byl proto její závěr o tom, že pokuta není likvidační, potvrzen žalovaným jako odvolacím orgánem.

29. V tomto kontextu soud připomíná závěry Nejvyšší správní soud, který ve svém rozsudku ze dne 20. 4. 2010, č.j. 1 As 9/2008-133 formuloval tuto právní větu:

I. Správní orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

II. Správní orgán vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

30. V tomto rozsudku se mimo jiné uvádí: Bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost např. tím, že zbaví pro tento účel výše zmíněné orgány veřejné moci mlčenlivosti. Pokud tak účastník řízení neučiní a naopak odmítne poskytnout správnímu orgánu v tomto ohledu dostatečnou součinnost, bude správní orgán oprávněn vyjít pouze z údajů, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení a které si správní orgán může zjistit bez součinnosti s účastníkem řízení (vedle katastru nemovitostí např. z obchodního rejstříku, pokud jde o subjekty v něm zapsané, nebo z výpovědí svědků znalých osobních a majetkových poměrů účastníka řízení). Nepovede-li tento postup k přesnému výsledku, může si správní orgán takto učinit také jen základní představu o příjmech a majetku účastníka řízení, a to i na základě odhadu, tedy do určité míry obdobně, jako postupuje trestní soud podle výše zmíněného § 68 odst. 4 trestního zákoníku.
31. Soud má proto za to, že vzhledem k ustanovení § 75 s. ř. s., dle kterého má soud povinnost vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, má soud moderační povinnost pouze potud, pokud skutečnosti, ze kterých by šlo dovodit likvidační důsledky uložené pokuty, bylo možné zjistit ze správního spisu již v době rozhodování žalovaného. Pokud však žalobce žádné takové skutečnosti ve správním řízení neuvedl a žalovanému takové skutečnosti nemohly být ze spisu nebo z jeho úřední činnosti zřejmé, žalovaný nepochybil, pokud se jimi nezabýval. Ostatně žalobce ani v řízení před soudem zcela neobjasnil své majetkové poměry.
32. Soud s ohledem na shora uvedené nemohl přistoupit k redukci uložené pokuty ve smyslu ust. § 78 odst. 2 s.ř.s.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Na základě všech shora uvedených skutečností městský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
34. Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci procesní úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení před soudem.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Procesně úspěšnému žalovanému městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť neshledal, že by mu vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. prosince 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.